

Wijziging van het Warmtebesluit

Memorie van Toelichting

I. Algemeen

1. Aanleiding

Deze algemene maatregel van bestuur strekt tot wijziging van het Warmtebesluit en ter uitvoering van de wijziging van de Warmtewet (hierna: de wet) naar aanleiding van de evaluatie van de Warmtewet.

De wet richt zich op de bevordering van betrouwbare en betaalbare warmtelevering aan alle verbruikers met een aansluiting van maximaal 100 kilowatt en, in het geval van blokverwarming, verbruikers met een aansluiting van meer dan 100 kilowatt indien zij warmte afnemen ten behoeve van kleinverbruikers. Verbruikers die zijn aangesloten op een warmtenet kunnen niet (eenvoudig) overstappen op een andere warmtebron (zoals bijvoorbeeld gas). Zij zijn dan ook gebonden verbruikers.

De wet beschermt deze gebonden verbruikers en delegeert de uitwerking van enkele onderdelen naar het niveau van algemene maatregel van bestuur. Met deze algemene maatregel van bestuur (hierna: het wijzigingsbesluit) wordt het Warmtebesluit op een aantal onderdelen gewijzigd als gevolg van de wijziging van de wet. Naast een aantal technische aanpassingen betreft dit wijzigingen van het Warmtebesluit op negen onderdelen:

- een wijziging van de regels omtrent vaststelling van de maximumprijs voor levering van warmte;
- een wijziging van de nadere regels omtrent de vaststelling van de maximale hoogte van de eenmalige aansluitbijdrage;
- het stellen van nadere regels omtrent het vaststellen door de Autoriteit Consument en Markt van de tarieven die door leveranciers maximaal in rekening mogen worden gebracht voor de verhuur van een afleverset;
- het stellen van nadere regels omtrent het vaststellen door de Autoriteit Consument en Markt van de tarieven die door leveranciers maximaal in rekening mogen worden gebracht voor de afsluiting van een aansluiting van een verbruiker op een warmtenet;
- het stellen van nadere regels waar een aanbod aan moet voldoen indien een leverancier een verbruiker de mogelijkheid biedt om warmte geleverd te krijgen tegen een ander tarief dan de maximumprijs die is vastgesteld op grond van artikel 5 van de wet;
- het stellen van nadere regels over de termijn waarbinnen de eindafrekening en de jaarafrekening door een leverancier aan een verbruiker moet worden verstrekt;
- het stellen van nadere regels omtrent de door vergunninghouders bij te houden boekhouding met betrekking tot de levering van warmte;
- het stellen van nadere regels omtrent de informatie over de duurzaamheid van de geleverde warmte die door vergunninghouders in het bestuursverslag moet worden opgenomen, en
- het stellen van regels over de eisen waaraan een verzoek van een producent om toegang tot een warmtenet ten minste moet voldoen, de termijn waarbinnen een netbeheerder en een leverancier informatie moeten verstrekken aan een producent en de termijn waarbinnen een producent, een netbeheerder en een leverancier in overleg moeten treden naar aanleiding van een verzoek van een producent om toegang tot een warmtenet.

Bij de totstandkoming van dit wijzigingsbesluit zijn stakeholders met behulp van verschillende stakeholdersbijeenkomsten gevraagd om inbreng te leveren en zijn gesprekken gevoerd met verschillende deskundigen, de Autoriteit Consument en Markt en het Nationaal Expertise Centrum Warmte van de Rijksdienst voor Ondernemend Nederland en de Rijksdienst voor Ondernemend Nederland. Daarnaast is gebruik gemaakt van drie rapporten van adviseurs; Royal Haskoning, het Nationaal Expertise Centrum Warmte van de Rijksdienst voor Ondernemend Nederland en Harmelink Consulting. Deze rapporten hebben betrekking op de tariefregulering van koude en lauw water, de elementen en wijze van berekening van de maximumprijs en de informatie over de duurzaamheid van de geleverde warmte die door vergunninghouders in het bestuursverslag moet worden opgenomen.

2. Inhoud van het besluit

2.1 Tariefregulering

De Warmtewet ziet op de levering van warmte. Warmte wordt daarbij gedefinieerd als de thermische energie van water met als doel ruimteverwarming of de verwarming van tapwater (artikel 1 van de wet). Warmte kan door leveranciers echter op verschillende temperaturen geleverd worden. Afhankelijk van de temperatuur waarop geleverd wordt en de binneninstallatie van de afnemer:

- kan de door de leverancier geleverde warmte door de gebruiker direct worden gebruikt voor ruimteverwarming of de verwarming van tapwater, of
- moet de gebruiker deze warmte voor eigen rekening opwaarderen tot warmte die kan worden gebruikt voor ruimteverwarming of de verwarming van tapwater.

Met de wijziging van de wet (artikel 5, tweede lid) wordt de mogelijkheid geïntroduceerd om de maximumprijs verschillend vast te stellen voor verschillende categorieën aflevertemperaturen.

De basis voor het vaststellen van de maximumprijs voor de levering van warmte is neergelegd in artikel 5 van de wet. In dit artikel is bepaald dat de maximumprijs voor levering van warmte is gebaseerd op de integrale kosten die een gebruiker zou moeten maken voor het verkrijgen van dezelfde hoeveelheid warmte bij het gebruik van gas als energiebron (de gasreferentie). Deze kosten worden bepaald met behulp van de rendementsmethode. De wet bepaalt vervolgens dat nadere regels met betrekking tot de elementen en wijze van berekening van de maximumprijs worden gesteld bij of krachtens algemene maatregel van bestuur. In de artikelen 2, 3 en 4 van het Warmtebesluit zijn daartoe regels opgenomen.

In artikel 2 van het Warmtebesluit is een formule opgenomen ten behoeve van het bepalen van de maximumprijs die voor de levering van warmte door leveranciers aan gebruikers in rekening mag worden gebracht. Met behulp van deze formule stelt de Autoriteit Consument en Markt (hierna: ACM) één keer per jaar de maximumprijs vast, waarop door de ACM getoetst kan worden. In de artikelen 3 en 4 van het Warmtebesluit zijn de onderdelen van de formule die is opgenomen in artikel 2 van het Warmtebesluit nader uitgewerkt.

Met dit wijzigingsbesluit worden de artikelen over tariefregulering opnieuw vastgesteld en wordt een nieuw artikel toegevoegd. Hiermee wordt:

- een aantal aanpassingen doorgevoerd in de methode voor het vaststellen van de maximumprijs voor levering van warmte;
- invulling gegeven aan de met de wijziging van artikel 5, tweede lid, van de wet geïntroduceerde mogelijkheid om de maximumprijs verschillend vast te stellen voor verschillende categorieën aflevertemperaturen.

De Warmtewet ziet in beginsel niet op de levering van koude. Als gevolg van de wijziging van de warmtewet is dit echter anders wanneer de levering van koude noodzakelijk is om een systeem voor warmtelevering goed te laten functioneren. Deze koude systemen kunnen op grond van artikel 5, vierde lid, van de wet worden aangewezen als een systeem waarvoor een aparte maximumprijs wordt vastgesteld. De gebruiker betaalt bij deze systemen voor het gebruik van het systeem, waarmee zowel warmte als koude geleverd wordt.

In dit wijzigingsbesluit wordt een nieuw artikel opgenomen waarin invulling wordt gegeven aan de door artikel 5, vierde lid, van de wet geïntroduceerde mogelijkheid systemen waarmee zowel koude als warmte geleverd wordt te reguleren.

2.1.1 Aanpassing methode vaststellen maximumprijs voor levering van warmte

In de artikelen 3 en 4 van het Warmtebesluit worden een aantal wijzigingen doorgevoerd ten behoeve van het aanpassen van de methode voor het vaststellen van de maximumprijs door ACM. In de eerste plaats betreft dit een wijziging in de wijze van berekening van de gemiddelden van de vaste tarieven voor gaslevering. Tot nu toe werd gebruik gemaakt van de gemiddelde vaste tarieven van de drie grootste gasleveranciers. In dit wijzigingsbesluit wordt dit vervangen door het gewogen gemiddelde van de vaste tarieven van de 10 grootste Nederlandse gasleveranciers. Dit omdat een gewogen gemiddelde van de vaste tarieven van de 10 grootste gasleveranciers een beter beeld van de gemiddelde gasprijs geeft dan de gemiddelde gasprijs van de drie grootste leveranciers. In de evaluatie van de Warmtewet is als commentaar gekomen dat de oude methode

(om het gemiddelde te nemen van de drie grootste leveranciers) een hogere prijs geeft dan wat gemiddeld betaald wordt.

In de tweede plaats wordt met dit wijzigingsbesluit het vaststellen van de bovenwaarde van de verbrandingswaarde van gas gedelegeerd naar de Warmteregeling. Dit omdat de verwachting is dat in de toekomst de verbrandingswaarde van aardgas zal wijzigen. Door deze parameter, evenals alle andere parameters, op te nemen in de Warmteregeling wordt aanpassing van deze parameter eenvoudiger.

Tot slot worden in dit wijzigingsbesluit de leidingverliezen voor ruimteverwarming en verwarming van tapwater geschrapt uit de formule voor berekening van het brandstofrendement voor warmteproductie. Bij de evaluatie is opgemerkt dat het verschil tussen leidingverliezen in woningen met een gasaansluiting en een warmtewoningen verwaarloosbaar is. Uit onderzoek bleek dit verschil inmiddels inderdaad verwaarloosbaar is. Om deze reden is besloten deze leidingverliezen te schrappen in de formule.

2.1.2 Differentiatie maximumprijs voor verschillende aflevertemperaturen van warmte

In het Warmtebesluit en de Warmteregeling worden regels opgenomen over de indeling in verschillende temperatuurcategorieën, de elementen van de maximumprijs en de manier waarop de maximumprijs door ACM berekend moet worden.

Met het differentiëren van de maximumprijs op basis van aflevertemperaturen wordt beoogd recht te doen aan de extra kosten die een verbruiker zelf moet maken om de door de leverancier geleverde warmte op te waarderen tot een voor de verbruiker bruikbare temperatuur voor ruimteverwarming of de verwarming van tapwater.

Hiertoe is een nieuw artikel 1a ingevoegd en zijn de artikelen 3 en 4 van het Warmtebesluit gewijzigd. In deze artikelen zijn vijf categorieën vastgesteld waarbij onderscheid wordt gemaakt tussen de temperatuur waarop de warmte ten behoeve van ruimteverwarming geleverd wordt en de wijze waarop wordt voorzien in de verwarming van tapwater. Het betreft:

- a) Warmte met een temperatuur van 70° Celsius of meer;
- b) Warmte met een temperatuur van 30° tot 70° Celsius: lage temperatuurverwarming.
Binnen deze categorie wordt een nader onderscheid gemaakt op basis van de wijze waarop wordt voorzien in de verwarming van tapwater:
 - 1° Tapwater wordt door de warmteleverancier geleverd die ook warmte levert ten behoeve van ruimteverwarming op een temperatuur van 70° Celsius of meer;
 - 2° De verbruiker verwarmt het tapwater voor eigen rekening met behulp van een eigen voorziening, of
 - 3° De verbruiker neemt warm tapwater af van een andere leverancier dan de warmteleverancier die warmte levert ten behoeve van ruimteverwarming;
- c) Warmte met een temperatuur van minder dan 30° Celsius: zeer lage temperatuurverwarming.

Voor de eerste twee categorieën (categorie a en categorie b1°) stelt de ACM de maximumprijs voor levering van warmte vast volgens de methode op basis van de gasreferentie die reeds was opgenomen in het Warmtebesluit. Wel worden in de parameters die daarbij worden gebruikt enkele wijzigingen doorgevoerd, deze zijn toegelicht in paragraaf 2.1.1 van dit algemene deel.

Voor de drie andere categorieën is een nieuwe methode opgenomen voor het vaststellen van de maximumprijs door de ACM. Ook deze methoden zijn, ingevolge artikel 5, tweede lid, van de wet, gebaseerd op de integrale kosten die een verbruiker zou moeten maken voor het verkrijgen van dezelfde hoeveelheid warmte bij het gebruik van gas als energiebron (de gasreferentie). Hierbij is voor deze categorieën echter rekening gehouden met de kosten die de verbruiker zelf nog moet maken om de geleverde warmte op te waarderen tot een temperatuur die geschikt is voor ruimteverwarming en verwarming van tapwater of de aparte afname van warm tapwater.

Voor lage temperatuurverwarming waarbij de verbruiker beschikt over een eigen voorziening om tapwater te verwarmen (categorie b2°) wordt daartoe een reductiefactor toegepast op het gebruiksafhankelijk deel van de maximumprijs die in rekening mag worden gebracht voor de levering van warmte. De hoogte van deze reductiefactor wordt bij ministeriële regeling vastgesteld zodat deze factor eenvoudiger kan worden aangepast indien hiertoe aanleiding is. De

reductiefactor wordt gebaseerd op de kosten die een gemiddelde verbruiker moet maken voor de verwarming van tapwater.

Voor lage temperatuurverwarming waarbij de verbruiker warm tapwater afneemt van een andere warmteleverancier dan de warmteleverancier die warmte levert ten behoeve van ruimteverwarming (categorie b3^o) is gekozen voor een gezamenlijke maximering. Hiervoor is bepaald dat de gebruiksonafhankelijke kosten die door de twee warmteleveranciers in rekening mogen worden gebracht niet meer mogen bedragen dan het gebruiksonafhankelijk deel dat op grond van de maximumprijs voor levering van warmte van 70° Celsius of meer (categorie 1) in rekening mag worden gebracht.

Voor zeer lage temperatuurverwarming (categorie 3) is bepaald dat alleen een vastrecht in rekening mag worden gebracht dat is gebaseerd op het vermogen van de aansluiting. Dit vastrecht bestaat uit een basistarief voor aansluitingen met een vermogen tot en met 5 kilowatt. Indien een aansluiting een groter vermogen heeft dan 5 kilowatt kan een opslag in rekening worden gebracht voor iedere kilowatt extra aansluitvermogen. Het bedrag van het basistarief en de opslag worden vastgesteld bij ministeriële regeling. De bedragen voor het basistarief en de opslag worden vastgesteld op basis van de gemiddelde kosten die de verbruiker meer heeft ten opzicht van het verkrijgen van dezelfde hoeveelheid warmte bij het gebruik van gas als energiebron.

2.1.3 Regulering van warmte koude systemen

De Warmtewet ziet op de levering van warmte. De levering van koude wordt dientengevolge door de Warmtewet in beginsel niet gereguleerd. Een uitzondering wordt gemaakt voor systemen waarbij levering van koude noodzakelijk is om het systeem voor warmtelevering goed te laten functioneren, zoals bij Warmte Koude Opslag (WKO) systemen. Om mogelijk te maken dat deze systemen op een andere manier gereguleerd worden dan reguliere warmtelevering is in artikel 5, vierde lid, van de wet de mogelijkheid geïntroduceerd om systemen aan te wijzen die mede dienen voor de levering van warmte en om voor deze systemen een aparte methode vast te stellen voor het bepalen van de maximumprijs voor het gebruik van deze systemen. In dit besluit worden in de eerste plaats de systemen aangewezen waarop deze afwijkende tariefreguleringsystematiek van toepassing is. In de tweede plaats wordt in dit besluit een methode vastgesteld voor het vaststellen van een maximumprijs voor deze systemen.

De situatie waarbij de levering van koude noodzakelijk is om een systeem voor warmtelevering goed te laten functioneren, doet zich thans vrijwel alleen voor bij bodemenergiesystemen (zoals met name Warmte Koude Opslag systemen), maar deze situatie kan zich ook voordoen bij andere opslagsystemen. Hierbij kan bijvoorbeeld worden gedacht aan een mijnwaterproject. Om ervoor te zorgen dat er geen projecten worden uitgesloten, wordt ieder systeem waarbij de levering van koude onlosmakelijk verbonden is aan de levering van warmte aangewezen als een systeem voor het gebruik waarvan, op grond van artikel 5, vierde lid, van de wet, een aparte maximumprijs wordt vastgesteld.

Met de regulering van systemen waarbij de levering van koude noodzakelijk is voor de levering van warmte wordt beoogd verbruikers, die zijn aangesloten op warmte koude systemen en die geen vrije keuze hebben bij het afnemen van koude, tariefbescherming te bieden. Op deze manier wordt voorkomen dat aan deze gebonden verbruikers excessieve bedragen in rekening worden gebracht voor het gebruik van warmte koude systemen. De methode voor het bepalen van een maximumprijs voor het gebruik van warmte koude systemen wordt daarbij gebaseerd op de gemiddelde werkelijke kosten van de leverancier van het aanleggen, onderhouden en exploiteren van warmte koude systemen.

Ten behoeve van het bepalen van een methode voor het vaststellen van een maximumprijs voor warmte koude systemen is onderzoek verricht door Royal Haskoning en zijn gesprekken gevoerd met zowel warmteleveranciers met warmte koude systemen als verbruikers aangesloten op warmte koude systemen. Hieruit is gebleken dat:

- er een grote variëteit aan warmte koude projecten bestaat;
- de kosten van warmteleveranciers voor het aanleggen, onderhouden en exploiteren van warmte koude systemen onderling sterk verschillen;
- het niet mogelijk is om binnen de kosten van het aanleggen, onderhouden en exploiteren van warmte koude systemen de kosten een onderscheid te maken tussen de kosten voor het leveren van warmte en de kosten voor het leveren van koude, en

- de kosten die aan verbruikers in rekening worden gebracht voor levering van koude de kosten zijn die overblijven na aftrek van de kosten die op grond van de maximumprijs voor warmte maximaal aan verbruikers in rekening kunnen worden gebracht voor levering van warmte.

Om enerzijds recht te kunnen doen aan de grote variëteit aan warmte koude projecten en anderzijds een einde te maken aan de excessen in de kosten die aan sommige verbruikers in rekening worden gebracht voor levering van warmte en koude met warmte koude systemen zijn verschillende mogelijkheden voor prijsregulering onderzocht. Daarbij is geconstateerd is dat het vaststellen van een uniform maximumtarief geen recht doet aan de grote variëteit aan projecten en bijbehorende kosten van leveranciers voor het aanleggen, onderhouden en exploiteren van deze systemen. Ook brengt een uniform maximum tarief, met name voor oudere projecten, het risico met zich dat bestaande warmte koude projecten niet langer rendabel kunnen worden geëxploiteerd. Dit heeft gevolgen voor het voortbestaan van deze projecten en daarmee voor de leveringszekerheid van verbruikers.

In het licht van deze constatering is gekozen voor een systeem waarbij voor de regulering van de maximale prijs die in rekening mag worden gebracht voor het gebruik van een warmte koude systeem wordt een onderscheid gemaakt tussen warmtelevering met behulp van een warmte koude systeem, en koude levering met behulp van een warmte koude systeem. Warmtelevering met behulp van een warmte koude systeem wordt daarbij op dezelfde wijze gereguleerd als de levering van warmte afkomstig uit andere warmtebronnen (toegelicht in paragraaf 2.1.2 van het algemeen deel van deze toelichting). Daarbij kan derhalve een onderscheid gemaakt worden op basis van de temperatuurcategorie van de geleverde warmte.

Voor de regulering van de levering van koude wordt een onderscheid gemaakt tussen koude levering in bestaande projecten en koude levering in nieuwe projecten. Voor projecten die in gebruik worden genomen na de datum van inwerkingtreding van deze wijziging van het besluit kan een leverancier ervoor kiezen verbruikers de vrije keuze te geven om wel of niet gebruik te maken van koude. Wanneer een leverancier een verbruiker de vrije keuze geeft om koude af te nemen, geldt er geen maximumprijs voor de geleverde koude. De verbruiker is in dat geval namelijk niet de gebonden verbruiker die de Warmtewet beoogt te beschermen. Randvoorwaarde is daarbij dat de verbruiker periodiek (ten minste jaarlijks) de mogelijkheid moet hebben de overeenkomst voor koude levering te beëindigen of een nieuwe overeenkomst voor levering van koude te sluiten.

Wanneer een leverancier ervoor kiest een verbruiker niet de vrije keuze te bieden om koude af te nemen, wordt de prijs van koude voor nieuwe projecten wel gereguleerd. Deze prijsregulering betreft dus alleen projecten die in gebruik zijn genomen na de datum van inwerkingtreding van dit wijzigingsbesluit.

De kosten die aan de verbruiker in rekening worden gebracht voor de levering van koude bij het gebruik van warmte koude systemen mogen daarbij niet meer bedragen dan een door de ACM vast te stellen percentage van de kosten die maximaal aan de verbruiker in rekening gebracht mogen worden voor de levering van warmte met deze systemen. Dit percentage wordt door de ACM vastgesteld op basis van een verdeelsleutel tussen de kosten voor levering van warmte en koude bij het gebruik van warmte koude systemen. De ACM stelt deze verdeelsleutel vast op basis van de gemiddelde werkelijke kosten van de leveranciers met warmte koude systemen voor aanleg, onderhoud en exploitatie van warmte koude systemen. De gemiddelde werkelijke kosten van het aanleggen, onderhouden en exploiteren van warmte koude systemen worden door de ACM vastgesteld op basis van een representatieve dwarsdoorsnede van de bestaande warmte koude systemen.

Bij het vaststellen van het percentage kan ACM besluiten een onderscheid te maken tussen verschillende soorten warmte koude systemen op basis van de verschillende temperatuur categorieën voor levering van warmte met warmte koude systemen. Dit betekent dat voor warmte koude systemen waarbij warmte wordt geleverd op een temperatuur van 70° Celsius of meer een ander percentage kan worden vastgesteld voor de verdeling tussen de kosten van warmte en koude dan voor systemen waarbij warmte wordt geleverd op een temperatuur tot 30° Celsius.

Vervolgens wordt vastgesteld welk deel van deze (gemiddelde) kosten van het gebruik van warmte koude systemen de levering van warmte betreft. Hiertoe wordt uitgegaan van een gemiddelde verbruik van een verbruiker van warmte bij het gebruik van warmte koude systemen en de maximumprijs die aan deze gemiddelde verbruiker in rekening mag worden gebracht zoals

beschreven in paragraaf 2.1.2. Van het deel dat resteert wordt aangenomen dat dit de kosten voor het leveren van koude bij het gebruik van warmte koude systemen betreft. Het gemiddelde aandeel van de kosten voor koude levering bepaalt het percentage dat de kosten van koude maximaal mogen bedragen ten opzichte van de kosten van warmte. Het percentage kan door de ACM voor een langere periode, bijvoorbeeld 3 jaar, worden vastgesteld en kan verschillen voor verschillende categorieën warmte koude projecten, waarbij een onderscheid kan worden gemaakt naar de temperatuurcategorieën van de geleverde warmte.

De prijs voor levering van koude wordt voor bestaande projecten niet gereguleerd. Gesloten contracten worden daarmee gerespecteerd. Wel wordt de looptijd van niet gereguleerde periode voor bestaande projecten beperkt tot 15 jaar die aanvangt op moment dat het project in gebruik genomen wordt. Na 15 jaar wordt verbruikers ofwel een vrije keuze geboden en geldt er geen maximumprijs voor levering van koude, ofwel de prijs voor levering van koude bij het gebruik van warmte koude systemen wordt gemaximeerd zoals hierboven beschreven. Met de keuze voor een periode van 15 jaar wordt aangesloten bij de gemiddelde levensduur van warmte/koude projecten.

2.2 De eenmalige aansluitbijdrage

Met dit wijzigingsbesluit worden de bepalingen van het Warmtebesluit omtrent de vaststelling van de maximale hoogte van de eenmalige aansluitbijdrage door de ACM gewijzigd. Als gevolg van de wijziging van artikel 6 van de wet reguleert de wet niet langer slechts de aansluitbijdrage voor nieuwe aansluitingen op bestaande warmtenetten, maar tevens de aansluitbijdrage voor aansluitingen op nieuwe warmtenetten. Bovendien is mogelijk gemaakt dat voor verschillende categorieën aansluitingen verschillende maximale eenmalige aansluitbijdragen kunnen worden vastgesteld, afhankelijk van de bestanddelen waarvoor de bijdrage in rekening wordt gebracht.

In het Warmtebesluit worden vijf verschillende categorieën aansluitingen vastgesteld waarvoor de ACM verschillende maximale eenmalige aansluitbijdragen kan vaststellen:

- a. individuele aansluitingen met een doorlaatwaarde tot maximaal 100 kilowatt en een lengte van maximaal 25 meter;
- b. individuele aansluitingen met een doorlaatwaarde tot maximaal 100 kilowatt en een lengte van meer dan 25 meter;
- c. centrale aansluitingen met een lengte van maximaal 25 meter en een doorlaatwaarde vanaf 100 kilowatt;
- d. centrale aansluitingen met een lengte van meer dan 25 meter en een doorlaatwaarde vanaf 100 kilowatt;
- e. aansluitingen die tijdelijk zijn afgesloten van een warmtenet of in pandig warmtenet en opnieuw aangesloten worden.

In de eerste plaats wordt er een onderscheid gemaakt tussen aansluitingen met een doorlaatwaarde tot maximaal 100 kilowatt en aansluitingen met een doorlaatwaarde van meer dan 100 kilowatt. Voor aansluitingen met een hogere doorlaatwaarde moeten andere materialen gebruikt worden en dit brengt andere kosten met zich. Overwogen is om een nadere differentiatie aan te brengen op basis van de doorlaatwaarde van aansluitingen. Bijvoorbeeld door een aparte categorie vast te stellen voor aansluitingen met een maximale doorlaatwaarde van 35 kilowatt (dit betreft met name aansluitingen voor huishoudelijke verbruikers) en een differentiatie aan te brengen in de categorie aansluitingen van meer dan 100 kilowatt naar analogie met het onderscheid dat tussen grote aansluitingen wordt gemaakt bij gas. De verwachting is echter dat de tariefverschillen als gevolg van een dergelijke nadere differentiatie beperkt zullen zijn. De uitvoeringslasten van een dergelijke nadere differentiatie daarentegen zijn aanzienlijk. Omdat de kosten en baten een nadere differentiatie niet rechtvaardigen is afgezien van een nader onderscheid binnen deze categorieën.

Wel zijn aparte categorieën vastgesteld voor aansluitingen die zich op meer en minder dan 25 meter afstand bevinden van een bestaand warmtenet. Om ervoor te zorgen dat leveranciers niet met onredelijk hoge kosten te maken krijgen indien een nieuw aan te sluiten afnemer zich ver van een bestaand warmtenet bevindt, maakt het besluit een onderscheid tussen aansluitingen met een lengte van maximaal 25 meter en daarboven. Tot en met 25 meter wordt daarmee beschouwd als een standaard lengte voor de aansluiting aan een warmtenet. Voor de bepaling van de grens bij 25 meter is aansluiting gezocht bij de bestaande praktijk bij gasnetten, waar eenzelfde onderscheid in de tarieven voor aansluiting wordt gemaakt.

Tot slot is er een aparte categorie vastgesteld voor heraansluiting na tijdelijke afsluiting van een warmtenet of inpandig leidingstelsel en opnieuw aangesloten worden. Indien een gebruiker tijdelijk wordt afgesloten van een warmtenet of inpandig leidingstelsel wordt de aansluiting van de gebruiker niet volledig verwijderd (zie hieromtrent ook paragraaf 2.3 van dit algemeen deel) maar door verzegeling of verwijdering van de afleverset tijdelijk ongeschikt gemaakt voor warmtelevering. Het is niet meer dan redelijk dat, indien de fysieke infrastructuur van de aansluiting reeds aanwezig maar slechts tijdelijk buiten gebruik is genomen, de afnemer niet het volledige eenmalige aansluitbedrag aan de leverancier dient te betalen.

Met de wijziging van artikel 6, eerste lid, van de wet is voor het bepalen van de maximale aansluitbijdrage door de ACM voorts de gasreferentie losgelaten. Met dit wijzigingsbesluit worden nieuwe regels gesteld voor de berekening door de ACM van de hoogte van deze bedragen. De bedragen voor de categorieën a tot en met d worden daarbij gebaseerd op de gemiddelde werkelijke kosten voor de betreffende categorie aansluiting.

Voor categorie e (heraansluiting na tijdelijke afsluiting) is bepaald dat voor deze categorie eenzelfde tarief dient te gelden als voor het tijdelijk afsluiten. De reden hiervoor is dat de benodigde werkzaamheden voor het tijdelijk afsluiten en het opnieuw aansluiten vergelijkbaar zijn en daarmee vergelijkbare kosten voor de leverancier veroorzaken.

2.3 Afsluitbijdrage

Het wijzigingsbesluit introduceert in het Warmtebesluit regels voor de vaststelling door de ACM van de maximale tarieven die door warmteleveranciers in rekening mogen worden gebracht voor de afsluiting van een aansluiting van een gebruiker op een warmtenet. In artikel 4a van de wet is bepaald dat de leverancier voor het afsluiten van een aansluiting ten hoogste het maximum tarief zoals vastgesteld door de ACM mag rekenen aan de afnemer. Verder is in de wet bepaald dat het tarief kan verschillen voor verschillende situaties afhankelijk van de benodigde inspanning van de leverancier. In artikel 5a van het wijzigingsbesluit worden nadere regels gesteld over de berekening van de hoogte van het tarief voor afsluiting.

In het besluit worden, ter uitwerking van artikel 4a, tweede lid, van de wet twee categorieën situaties van afsluiting onderscheiden: het tijdelijk en het definitief afsluiten van de aansluiting. In het geval van het definitief afsluiten van de aansluiting wordt de gehele aansluiting van de gebruiker op het warmtenet verwijderd. Er kunnen echter ook situaties optreden waarbij een gebruiker slechts tijdelijk afziet van de levering van warmte. Hierbij kan bijvoorbeeld worden gedacht aan tijdelijke leegstand van een woning. In dat geval kan de aansluiting tijdelijk worden afgesloten door het afsluiten en verzegelen van de hoofdkraan of door verwijdering van de afleverset. Bij het tijdelijk afsluiten van een aansluiting zijn de werkzaamheden voor de leverancier beperkter van aard dan bij het verwijderen van de aansluiting. Het ligt dan ook voor de hand dat voor het tijdelijk afsluiten een ander tarief geldt dan voor het definitief afsluiten van een aansluiting.

Voor dit nieuwe element in de tariefregulering wordt in dit besluit bepaald dat de regulering wordt gebaseerd op de gemiddelde werkelijke kosten die gepaard gaan met de betreffende vorm van afsluiting. In het besluit wordt, ter uitwerking van artikel 4a, tweede lid, van de wet, bepaald dat de ACM de gemiddelde werkelijke kosten van de benodigde inspanning van de leverancier voor de betreffende vorm van afsluiting als basis hanteert bij het vaststellen van de maximum tarieven. Bij de berekening van de maximum tarieven kan de ACM bijvoorbeeld rekening houden met de kosten van arbeid en de kosten van eventuele benodigde materialen voor de afsluiting.

2.4 Tarieven voor verhuur afleverset

Met dit wijzigingsbesluit worden in het Warmtebesluit regels opgenomen voor de vaststelling door de ACM van de maximale tarieven die door warmteleveranciers in rekening mogen worden gebracht voor het in gebruik nemen van een afleverset.

Artikel 8, eerste lid, van de wet maakt mogelijk dat voor verschillende categorieën en aanvullende functionaliteiten van afleversets verschillende maximumtarieven worden vastgesteld. Dit biedt de mogelijkheid om bij de vaststelling van de maximale tarieven beter recht te kunnen doen aan de diversiteit aan afleversets.

Met dit wijzigingsbesluit worden daartoe in artikel 5b, eerste lid, van het Warmtebesluit verschillende categorieën afleversets vastgesteld. Daarbij wordt allereerst een onderscheid gemaakt tussen de ook in de wet onderscheiden individuele afleverset en collectieve afleverset. Deze twee categorieën afleversets zijn vervolgens ieder verder onderverdeeld op grond van de hoofdfunctionaliteit van de afleverset:

- a. de levering van warm water ten behoeve van uitsluitend ruimteverwarming,
- b. de levering van warm water ten behoeve van uitsluitend warm tapwater,
- c. de levering van warm water ten behoeve van beide.

Het totaal aantal categorieën komt daarmee uit op zes.

Voor de vaststelling door de ACM van het maximumtarief voor het in gebruik nemen van een afleverset stelt de ACM allereerst per categorie vast wat de in de markt meest voorkomende uitvoering is. Deze meest voorkomende uitvoering wordt daarbij door de ACM beschreven in termen van onderdelen en functionaliteiten van de afleverset. Naar verwachting zal het daarbij op basis van de huidige stand van zaken gaan om een CW-waarde van 4 en een debiet van 1000 liter per uur voor individuele afleversets en van 3000 liter per uur voor collectieve afleversets. Voor iedere categorie afleverset die het meest voorkomt stelt de ACM vervolgens een maximum basistarief vast (artikel 5b, derde lid, onderdeel a).

Het maximumtarief voor de verhuur van een afleverset bestaat naast een basistarief voor een categorie ook uit een opslag per aanvullende functionaliteit, waarbij de opslag zowel positief (bij meerkosten) als negatief (bij minderkosten) kan zijn.

Afleversets kunnen namelijk in de praktijk op een aantal functionaliteiten verschillen van de meest voorkomende uitvoering. Daarbij kan worden gedacht aan een hoger of lager debiet bij ruimteverwarming, een hogere of lagere CW-waarde bij warm tapwater, de aanwezigheid van een warmtewisselaar bij ruimteverwarming en de aanwezigheid van regelektronica bij warm tapwater. Deze verschillen met de meest voorkomende uitvoering kunnen leiden tot een hogere of lagere kostprijs op basis waarvan een hoger of lager tarief voor het in gebruik nemen van een afleverset gerechtvaardigd is. Daarom voorziet artikel 5b, tweede lid, gelezen in samenhang met het derde lid, onderdeel b, van dit wijzigingsbesluit in de mogelijkheid om in dergelijke gevallen een hoger of lager maximaal tarief vast te stellen. Daarbij is bepaald dat ACM alleen dan een aanvullende functionaliteit vaststelt als de meer- of minderkosten zodanig significant zijn dat een hoger of lager tarief gerechtvaardigd is. Er wordt vanuit gegaan dat er in ieder geval geen sprake is van een significant verschil als de meer- of minderkosten leiden tot een tariefwijziging van minder dan € 1 per maand.

Omdat afleversets nu al in veel verschillende uitvoeringen bestaan en toekomstige technologische ontwikkelingen daar ook weer wijzigingen in kunnen brengen is er voor dit besluit voor gekozen om voor de aanvullende functionaliteiten niet uit te gaan van een limitatieve lijst, maar de invulling van deze bepaling aan de toezichthouder over te laten.

In de praktijk komt het ook voor dat voor aanvullende functionaliteiten geen periodiek tarief in rekening wordt gebracht maar dat de betreffende meer- of minderkosten via een bijdrage of teruggave die geldt voor de gehele economische levensduur van de functionaliteit met de gebruiker wordt verrekend. Om die reden voorziet dit besluit er ook in dat de ACM voor aanvullende functionaliteiten naast een maximale verhoging of verlaging van het tarief ook een maximale eenmalige bijdrage of teruggave vaststelt (artikel 5b, derde lid, onderdeel b, tweede volzin).

Bij de wijziging van de Warmtewet is er voor gekozen om de tariefregulering voor afleversets te baseren op de gemiddelde werkelijke kosten. Voor de invulling van de berekening van het maximale basistarief, de opslag of afslag per aanvullende functionaliteit of de eenmalige opslag of afslag op basis van de gemiddelde werkelijke kosten is gekozen voor een berekening die uitgaat van de (gemiddelde) kosten die warmteleveranciers maken. De ACM zal deze kosten bepalen op basis van een steekproef van warmteleveranciers, waarbij de grootste 3 warmteleveranciers in ieder geval deel uit maken van deze steekproef. Indien en voor zover benodigde kostengegevens niet (of onvoldoende) eenduidig te onttrekken zijn uit de door de warmteleveranciers aangeleverde gegevens, kan de ACM het basistarief baseren op door de Autoriteit zelf verkregen marktgegevens. Deze marktgegevens kunnen onder andere bestaan uit prijzen van fabrikanten van afleversets en de kosten van installateurs voor de installatie van afleversets.

De vaststelling van het maximale basistarief is gebaseerd op twee componenten. In de eerste plaats de kapitaalkosten, welke bestaan uit afschrijvingskosten en een reële vermogensvergoeding ten aanzien van de afleverset voor warmte uit de desbetreffende categorie en met de

desbetreffende aanvullende functionaliteiten. En in de tweede plaats de operationele kosten welke bestaan uit de onderhoudskosten van de afleverset uit de desbetreffende categorie. De ACM stelt ten aanzien van de reële vermogensvergoeding een redelijke rendement vast. Dit redelijk rendement stelt zij gelijk aan de zogenaamde WACC (Weighted Average Cost Of Capital), welke gebaseerd is op bedrijven met vergelijkbare activiteiten, een vergelijkbaar risicoprofiel passend bij het ter beschikking stellen van afleversets en een vergelijkbare kredietwaardigheid.

Voor de bepaling van de opslag of afslag voor een aanvullende functionaliteit wordt alleen uitgegaan van de eerste van de twee hierboven genoemde componenten, dat wil zeggen de gemiddelde jaarlijkse kapitaalkosten. Hiervoor is gekozen omdat de onderhoudskosten reeds zijn verdisconteerd in het basistarief en aanvullende functionaliteiten in zijn algemeenheid geen extra onderhoudskosten met zich mee brengen.

Indien en voor zover de meer- of minderkosten van een aanvullende functionaliteit via een bijdrage of teruggave voor de gehele economische levensduur wordt verrekend, dan wordt het betreffende bedrag bepaald op basis van de gemiddelde meer- of minderkosten in verband met de aanschaf en installatie van de functionaliteit. De betreffende bijdrage of teruggave geldt daarbij voor de periode van de door de ACM vast te stellen gemiddelde economische levensduur van de betreffende functionaliteit. Na die periode, en alleen bij een feitelijke vervanging van een afleverset, zal de gebruiker door de warmteleverancier in staat worden gesteld om de aanvullende functionaliteit opnieuw af te nemen. In dat geval kan een warmteleverancier het eenmalige bedrag wederom in rekening brengen.

2.5 Eisen aan aanbod levering warmte dat afwijkt van de maximumprijs

De wet biedt leveranciers in artikel 5a de mogelijkheid om, binnen strikte voorwaarden, tarieven aan te bieden die afwijken van het wettelijk maximumtarief voor levering van warmte van artikel 5 van de wet. Dit aanbod moet, op grond van artikel 5a, eerste lid, van de wet, in ieder geval een aanbod bevatten om warmte geleverd te krijgen tegen het maximumtarief van artikel 5 van de wet.

Artikel 5a, tweede lid, bepaalt dat bij of krachtens algemene maatregel van bestuur nadere regels worden gesteld aan een aanbod dat afwijkt van de maximumprijs. In de toelichting wordt hierover opgemerkt dat met behulp van deze regels moet worden voorkomen dat een gebruiker instemt met een aanbod waar hij later spijt van krijgt. Zodoende moet de leverancier de gebruiker vooraf goed informeren over de consequenties van zijn keuze en moet voldoende duidelijk zijn dat de gebruiker ook voor het maximumtarief kan kiezen. Ook moet voor de gebruiker duidelijk zijn of, en zo ja wanneer, hij op een later moment weer kan kiezen voor de maximumprijs.

Met dit wijzigingsbesluit worden in het Warmtebesluit regels opgenomen waar een aanbod dat afwijkt van de maximumprijs moet voldoen. Ten eerste is bepaald dat het aanbod van de leverancier moet worden gebaseerd op de persoonlijke situatie van de gebruiker en dat de leverancier bij ieder aanbod de gebruiker voorziet van transparante informatie over tarieven en voorwaarden. Deze transparante informatie over tarieven en voorwaarden omvat daarbij in ieder geval informatie over de looptijd van de aangeboden overeenkomst, wat in het kader van de overeenkomst wordt geleverd en de prijs die daarvoor in rekening wordt gebracht, het opzeggen van de overeenkomst en het aflopen van de overeenkomst. Bij ministeriële regeling kunnen vervolgens nadere regels kunnen worden gesteld over het bepalen van de persoonlijke situatie van de gebruiker en de transparante informatie over tarieven en voorwaarden. Omdat de leverancier verplicht is om altijd het aanbod te doen om warmte geleverd te krijgen tegen ten hoogste de maximumprijs, gelden genoemde eisen ook voor dit aanbod.

In het besluit wordt voorts bepaald dat de leverancier verplicht is om de gebruiker er schriftelijk en in heldere bewoordingen op te wijzen dat hij bij aanvaarding van het aanbod gedurende de looptijd van de te sluiten overeenkomst geen beroep kan doen op de bescherming van de maximumprijsbepaling in artikel 5 van de wet. Dit om ervoor te zorgen dat gebruikers zich bewust zijn van de gevolgen als zij kiezen voor een aanbod waarvoor de bescherming van de maximumprijs niet geldt.

Ter bescherming van de gebruiker is tot slot bepaald dat een overeenkomst voor bepaalde tijd na afloop van de looptijd automatisch (van rechtswege) wordt omgezet naar een overeenkomst waarbij warmte wordt geleverd tegen ten hoogste de maximumprijs. Deze automatische omzetting geldt niet als de leverancier en de gebruiker voor het einde van de looptijd van de overeenkomst een nieuwe warmteleveringsovereenkomst sluiten tegen een tarief dat afwijkt van de

maximumprijs. Voor dit laatste geldt dan wel de voorwaarde dat de leverancier de verbruiker ook hier een aanbod moet hebben gedaan dat voldoet aan de voornoemde voorwaarden.

2.6 Termijn eindafrekening en jaarafrekening

In artikel 8b van de wet is bepaald dat bij of krachtens algemene maatregel van bestuur nadere regels kunnen worden gesteld over de termijn waarbinnen een leverancier een verbruiker een jaarafrekening en een eindafrekening moet verstrekken. Dit wijzigingsbesluit (artikel I, onderdeel I) introduceert hiervoor een termijn van 6 weken na afloop van het kalenderjaar waar de jaarrekening betrekking op heeft of 6 weken na afloop van de dag van de leveringsovereenkomst beëindigd is. Voor de termijn van 6 weken is aansluiting gezocht bij de termijn die wordt gehanteerd in artikel 10a van de Regeling afnemers en monitoring Elektriciteitswet 1998 en Gaswet.

2.7 Informatie in boekhouding vergunninghouders

Artikel 6 van het Warmtebesluit bevat een verplichting voor vergunninghouders om in hun boekhouding inzichtelijk te maken welke huurkosten voor verschillende typen afleversets, warmtewisselaars en warmtemeters bij een verbruiker in rekening zijn gebracht. Deze verplichting wordt met dit wijzigingsbesluit verruimd naar de tarieven die bij verbruikers in rekening worden gebracht voor warmtekostenverdelers, kostenverdeelsystematieken, het tijdelijk en definitief afsluiten van verbruikers, aansluitingen, de verschillende tarieven voor de levering van warmte en de tarieven voor het gebruik van warmte koude systemen. Tevens worden vergunninghouders verplicht om in hun boekhouding informatie op te nemen over de kosten die door de vergunninghouders worden gemaakt voor de genoemde onderwerpen. Met behulp van deze verplichting wordt de ACM in staat gesteld bij vergunninghouders de informatie op te vragen die de ACM nodig heeft om maximale tarieven vast te stellen voor de genoemde onderwerpen.

2.8 Informatie over duurzaamheid in bestuursverslag

In dit besluit worden, ter uitvoering van artikel 12a van de Wet, nadere regels gesteld over de informatie die per warmtenet tenminste in het bestuursverslag moet worden opgenomen over de duurzaamheid van de geleverde warmte. Het bestuursverslag is, op grond van de algemene regels over het publiceren van jaarverslagen, toegankelijk voor het publiek. Hiermee wordt de duurzaamheidsprestatie van de geleverde warmte per warmtenet inzichtelijk en wordt, met behulp van de eisen die in dit besluit en de onderliggende ministeriële regeling worden gesteld aan deze informatie, zeker gesteld dat de duurzaamheidsrapportages van de verschillende vergunninghouders op een eenduidige manier plaatsvindt.

Het bestuursverslag moet in de eerste plaats een beschrijving van het warmtenet bevatten. Het bestuursverslag moet in de tweede plaats informatie bevatten over de energieprestatie en de CO₂-prestaties van de tijdens het jaar waarop het bestuursverslag betrekking heeft geleverde warmte. Tot slot moet het bestuursverslag informatie bevatten over de energiebalans. Bij het opstellen van de nadere regels is gebruik gemaakt van het rapport van extern adviseur Harmelink Consulting. Dit rapport is beschikbaar op de website van de Rijksdienst voor Ondernemend Nederland (www.rvo.nl/warmtewet). Bij ministeriële regeling kunnen ten aanzien van de vereiste informatie nadere eisen worden gesteld.

2.9 Toegang tot het warmtenet

Artikel 21, eerste lid, van de wet bepaalt dat de netbeheerder en de leverancier op verzoek van een producent in overleg treden met die producent over toegang tot het warmtenet ten behoeve van afname of transport van warmte. Met dit wijzigingsbesluit worden regels gesteld over de eisen waaraan een verzoek van een producent ten minste moet voldoen, de termijn waarbinnen de netbeheerder en leverancier de gevraagde informatie moeten verschaffen en de termijn waarbinnen het overleg tussen de producent, de netbeheerder en de leverancier moet worden gestart.

Een verzoek van een producent moet in de eerste plaats een aantal praktische gegevens bevatten over de identiteit van de producent, wie er eventueel optreedt als contactpersoon namens de producent en wat de contactgegevens van diegene zijn. Daarnaast moet het verzoek duiden op welk warmtenet of welke warmtenetten het verzoek betrekking heeft en tot slot moet het verzoek informatie bevatten over het verwachte leveringsprofiel van de producent per warmtenet waar het

verzoek van de producent betrekking op heeft. Met dit laatste vereiste wordt beoogd te borgen dat een verzoek om toegang tot een warmtenet slechts wordt gedaan door een producent die beschikt over een voldoende uitgewerkte businesscase. Bij ministeriële regeling kunnen vervolgens nadere regels worden gesteld aan het leveringsprofiel. Zo kan bij ministeriële regeling bijvoorbeeld worden bepaald dat het leveringsprofiel informatie moet bevatten over de hoeveelheid warmte die de producent wil leveren aan of transporteren via een warmtenet, de temperatuur van deze warmte en (indien van toepassing) het aantal nieuwe verbruikers dat kan worden aangesloten op het bestaande warmtenet die de door de producent geproduceerde warmte willen afnemen.

In het besluit wordt voorts bepaald dat de netbeheerder en leverancier de door de producent gevraagde informatie binnen één maand moeten verschaffen. Voor het bepalen van deze termijn is aangesloten bij de bestaande praktijk van soortgelijke onderhandelingen over de invoeding van groen gas in bestaande regionale gastransportnetten waarbij ook de termijn van één maand gehanteerd wordt. De informatie die de netbeheerder en leverancier dienen te verschaffen is vastgelegd in artikel 21, tweede en derde lid, van de wet.

In het besluit wordt tot slot de termijn waarbinnen het overleg tussen de producent, de netbeheerder en de leverancier moet worden gestart vastgesteld op twee maanden na ontvangst van het verzoek van de producent. Deze termijn geeft partijen voldoende tijd om de vereiste informatie uit te wisselen en te bestuderen voordat zij met elkaar in overleg treden over het verzoek van de producent.

3. Administratieve lasten

Het onderhavige besluit leidt niet tot extra verplichtingen en dus ook niet tot extra regeldrukkosten ten opzichte van het voorstel tot wijziging van de Warmtewet. In de Memorie van Toelichting op het voorstel tot wijziging van de Warmtewet zijn de administratieve lasten reeds beschreven en toegelicht.

II. Artikelsgewijs

Artikel I, onderdeel B

In onderdeel B van artikel I wordt het opschrift van paragraaf 2 van het Warmtebesluit gewijzigd. Het opschrift van de paragraaf luidde 'Niet meer dan anders' en verwees daarmee naar de gasreferentie als basis voor de tariefregulering. Als gevolg van de wijziging van de wet is voor een aantal nieuwe elementen tariefregulering voorgeschreven en is de grondslag voor de tariefregulering voor de eenmalige aansluitbijdrage aangepast. Hierbij is de gasreferentie als grondslag voor tariefregulering losgelaten waardoor de het opschrift van de paragraaf niet langer aansluit bij de inhoud van paragraaf 2 van het besluit. Paragraaf 2 gaat over de nadere regels die worden gesteld voor de vaststelling van tarieven door de ACM. Om deze reden is het opschrift van de paragraaf aangepast naar 'Tariefregulering'.

Artikel I, onderdeel C

Met artikel I, onderdeel C, is een nieuw artikel 1a ingevoegd. In het eerste lid van dit artikel zijn temperatuur categorieën vastgesteld. Deze wijziging is toegelicht in paragraaf 2.1.2 van het algemene deel van deze toelichting.

In het tweede lid van dit artikel wordt ieder systeem waarbij de levering van koude onlosmakelijk verbonden is aan de levering van warmte aangewezen als systeem als bedoeld in artikel 5, vierde lid, van de wet. De achtergrond van deze wijziging is toegelicht in paragraaf 2.1.4 van het algemene deel van deze toelichting.

Artikel I, onderdeel D

Artikel 3 van het Warmtebesluit wordt, in verband met het aantal daarin aangebracht wijzigingen opnieuw vastgesteld. In de eerste plaats wordt ten behoeve van de berekening van de vaste kosten component van de maximumprijsformule het gemiddelde van de vaste tarieven van de drie grootste Nederlandse gasleveranciers vervangen door het gewogen gemiddelde van de 10 grootste Nederlandse gasleveranciers. De achtergrond van deze wijziging is toegelicht in paragraaf 2.1 van het algemene deel.

Ook wordt in artikel 3, eerste, lid, onderdeel a, van het Warmtebesluit ten behoeve van de berekening van de vaste kosten component van de maximumprijsformule in lijn met de wijziging die is doorgevoerd in de Warmtewet het begrip 'warmtewisselaar' vervangen door het begrip 'afleverset'.

Aan artikel 3 zijn voorts, onder vernummering van het tweede tot het vierde lid, twee leden toegevoegd om invulling te geven aan de mogelijkheid om de maximale tarieven voor levering van warmte te differentiëren op basis van de temperatuur van de geleverde warmte. In het tweede lid is een maximering opgenomen van het gebruiksonafhankelijk deel van de kosten die aan verbruikers in rekening mogen worden gebracht in het geval ruimteverwarming en warm tapwater geleverd worden door verschillende leveranciers. In het derde lid is een methode opgenomen voor het vaststellen het gebruiksonafhankelijk deel van de maximumprijs voor zeer lage temperatuurwarmte met een temperatuur van minder dan 30° Celsius. De achtergrond van deze wijzigingen is toegelicht in paragraaf 2.1.2 van het algemene deel van deze toelichting.

In het vierde lid (nieuw) van artikel 3 is tot slot een nieuwe delegatiegrondslag toegevoegd op grond waarvan bij ministeriële regeling de elementen bedoeld in het derde lid kunnen worden vastgesteld.

Artikel I, onderdeel E

Artikel 4 van het Warmtebesluit wordt, in verband met het aantal daarin aangebracht wijzigingen opnieuw vastgesteld. In het eerste lid worden twee formules toegevoegd (onderdeel b en c) onder verlettering van de eerste formule tot onderdeel a. Door de toevoeging van de formules worden methodes toegevoegd voor het vaststellen van het verbruiksafhankelijk deel van de maximumprijs van lage temperatuurverwarming waarbij de verbruiker met behulp van een eigen voorziening tapwater verwarmt (onderdeel b) en zeer lage temperatuurverwarming (onderdeel c). Ook wordt in het eerste lid de waarde R opgenomen. Dit is de reductiefactor voor de kosten van de verbruiker voor verwarming van tapwater. Deze waarde wordt vastgesteld bij ministeriële regeling. De achtergrond van deze wijzigingen is toegelicht in paragraaf 2.1.2 van het algemene deel.

In de tweede plaats wordt, evenals in artikel 3, eerste lid, onderdelen a en b, van het Warmtebesluit, in artikel 4, eerste, lid, onderdelen a en b, van het Warmtebesluit ten behoeve van de berekening van de variabele kosten component van de maximumprijsformule het gemiddelde van de vaste tarieven van de drie grootste Nederlandse gasleveranciers vervangen door het gewogen gemiddelde van de 10 grootste Nederlandse gasleveranciers. Voorts wordt in het eerste lid van artikel 4 van het Warmtebesluit de waarde CV_g uit de formule aangepast. De waarde van CV_g wordt niet langer in het besluit maar bij ministeriële regeling bepaald. De formules in het tweede en het derde lid worden samengevoegd tot één formule en in deze formule wordt het onderdeel leidingverliezen voor ruimteverwarming en verwarming van tapwater geschrapt. De achtergrond van deze wijzigingen is toegelicht in paragraaf 2.1 van het algemene deel.

Als gevolg van het samenvoegen van het tweede en het derde lid is tot slot het vierde lid vernummerd tot het derde lid en is in het derde lid (nieuw) de verwijzing naar het derde lid vervangen door een verwijzing naar het tweede lid. Met deze aanpassing wordt geen inhoudelijke wijziging aangebracht.

Artikel I, onderdeel F

Met onderdeel F van artikel I wordt een nieuw artikel 4a ingevoegd. In dit artikel wordt het gebruik van warmte koude systemen gereguleerd. De achtergrond van dit artikel is toegelicht in paragraaf 2.1.4 van het algemene deel van deze toelichting.

Artikel I, onderdeel G

Met onderdeel G wordt artikel 5 van het Warmtebesluit gewijzigd. In het eerste lid worden categorieën vastgesteld waarvoor op grond van artikel 6, tweede lid, van de wet verschillende eenmalige aansluitbijdragen kunnen worden vastgesteld. In het tweede lid worden regels gegeven voor de vaststelling van deze bedragen door de ACM. De inhoud van deze wijzigingen is toegelicht in paragraaf 2.2 van het algemene deel van deze toelichting.

Artikel I, onderdeel H

In onderdeel H worden twee nieuwe artikelen aan het Warmtebesluit toegevoegd. Deze artikelen worden afzonderlijk van elkaar toegelicht.

Artikel 5a: Maximale afsluitbijdrage

In het eerste lid van artikel 5a wordt ten behoeve van het berekenen van de hoogte van het tarief van afsluiting door de ACM, op basis van de inspanning die nodig is voor het afsluiten van een aansluiting, een onderscheid gemaakt tussen twee soorten afsluitingen. In het tweede lid is bepaald dat de ACM de hoogte van de tarieven bepaalt op basis van de gemiddelde werkelijke kosten van de categorie afsluiting. Dit onderwerp is nader toegelicht in paragraaf 2.3 van het algemene deel van deze toelichting.

Overigens betreft dit artikel uitsluitend de situatie waarin de afnemer zijn warmteleverancier verzoekt om afsluiting. Dit staat daarom los van het afsluitbeleid voor warmteleveranciers in gevallen van bijvoorbeeld wanbetaling zoals opgenomen in de artikelen 5 tot en met 7 van de Warmteregeling.

Artikel 5b: Maximale tarieven voor huur afleversets

In het eerste lid van artikel 5b worden de verschillende categorieën afleversets voor warmte als bedoeld in artikel 8, eerste lid, van de wet vastgesteld.

In het tweede lid van artikel 5b is bepaald dat de ACM aanvullende functionaliteiten van afleversets kan vaststellen voor zover de kosten – het kan hierbij gaan om meer- of minderkosten - van de aanvullende functionaliteit zodanig significant zijn dat een apart tarief gerechtvaardigd is. In het derde lid van artikel 5b is bepaald dat het maximum tarief, zoals bedoeld in artikel 8, eerste lid, van de wet bestaat uit een basistarief voor een uitvoering van een afleverset die binnen een categorie het meest voorkomend is en, voor zover van toepassing, een opslag of afslag per aanvullende functionaliteit. Daarnaast is bepaald dat de ACM tevens een bijdrage of teruggave vaststelt die in de plaats kan komen van een opslag of afslag per aanvullende functionaliteit en die geldt voor de door de ACM vast te stellen economische levensduur van de functionaliteit.

In het vierde lid van artikel 5b is bepaald dat het tarief voor de collectieve afleverset door de leverancier dient te worden omgeslagen naar het aantal verbruikers dat via het met de collectieve afleverset verbonden in pandige leidingstelsel warmte geleverd krijgt.

In het vijfde, zesde en zevende lid van artikel 5b worden regels gegeven voor de berekening van het basistarief, de opslag of afslag per aanvullende functionaliteit en de bijdrage of teruggave die in de plaats kan komen van de opslag of afslag per aanvullende functionaliteit. De onderverdeling van de categorieën, het vaststellen van de aanvullende functionaliteiten en de regels voor de berekening van maximale tarieven voor de verhuur van afleversets zijn toegelicht in paragraaf 2.4 van het algemene deel van deze Nota van Toelichting.

Tot slot wordt in het zesde lid van artikel 5b, ter uitvoering van artikel 1, tweede lid, van de wet, bepaald dat een warmtepomp in een warmte koude opslaginstallatie in afwijking van de definitie van de afleverset in de warmtewet niet als afleverset in de zin van de wet dient te worden beschouwd. Deze uitzondering is opgenomen omdat bij warmtepompen de aspecten drukgevoeligheid en veiligheid geen rol spelen. Onder meer deze aspecten waren juist aanleiding voor de in de wet gemaakte keuze om de verantwoordelijkheid voor installatie en onderhoud van de afleverset voor te behouden aan de warmteleverancier en dat was weer de reden om de maximum tarieven voor de afleverset te reguleren. Door de warmtepomp uit te sluiten is installatie en onderhoud niet voorbehouden aan de leverancier en is er dus ook geen aanleiding voor prijsregulering.

Artikel I, onderdeel I

Met onderdeel I wordt een nieuwe paragraaf 2a toegevoegd aan het besluit waarin, ter uitwerking van artikel 5a, tweede lid, van de wet, regels zijn opgenomen over de eisen waar een aanbod dat afwijkt van de maximumprijs moet voldoen. De inhoud van het nieuwe artikel 5c is toegelicht in paragraaf 2.5 van het algemene deel van deze toelichting.

Artikel I, onderdeel J en L

Artikel 7 van het Warmtebesluit wordt door onderdeel J gewijzigd. Aan het artikel worden in de eerste plaats drie leden toegevoegd, onder nummering van de aanhef van het artikel tot het eerste lid.

In het nieuwe tweede lid is bepaald welke informatie moet worden opgenomen in het bestuursverslag over duurzaamheid per warmtenet. De verplichting om informatie over de

duurzaamheid van een warmtenet op te nemen, is van toepassing op ieder warmtenet waarop de wet van toepassing is. Dit zijn, op grond van artikel 1a, eerste lid, van de wet, warmtenetten waarmee warmte wordt geleverd aan verbruikers in de zin van de warmtewet. Indien op een warmtenet zowel verbruikers in de zin van de wet als andere verbruikers zijn aangesloten, strekt de rapportageverplichting zich ook uit tot deze warmtenetten. Wanneer een vergunninghouder meerdere warmtenetten exploiteert, is de vergunninghouder verplicht over al deze warmtenetten afzonderlijk te rapporteren. Grote warmtenetten, die een transportnet (of primair net) en verschillende secundaire netten omvatten, worden beschouwd als één warmtenet. De vergunninghouder is dientengevolge verplicht om te rapporteren over de duurzaamheid van het totaal van deze netten.

In het nieuwe derde lid is een verduidelijking op de verplichting om per warmtenet te rapporteren opgenomen. Ingevolge het nieuwe derde lid rapporteert, wanneer meerdere vergunninghouders gebruikmaken van hetzelfde warmtenet of een gedeelte daarvan, iedere vergunninghouder afzonderlijk over de duurzaamheid van het aandeel warmte dat voor zijn verbruikers via het warmtenet is getransporteerd. Dit aandeel is gebaseerd op de gecontracteerde warmtebronnen per leverancier.

Het nieuwe vierde lid maakt mogelijk dat bij ministeriële regeling nadere regels worden gesteld met betrekking tot de beschrijving van het warmtenet, de informatie over de energieprestatie en de CO₂ - prestaties van de geleverde warmte over het verslagjaar, de informatie over de energiebalans en het vaststellen van de informatie over de duurzaamheid van de geleverde warmte in het bestuursverslag.

In de artikelen 7, eerste lid(nieuw), en 8, derde lid, wordt tot slot met onderdeel J, onder b, en onderdeel L 'jaarverslag' vervangen door 'bestuursverslag'. Deze wijziging vloeit voort uit de implementatie van Richtlijn 2013/34/EU van het Europees Parlement en van de Raad van 26 juni 2013 betreffende de jaarlijkse financiële overzichten, geconsolideerde financiële overzichten en aanverwante verslagen van bepaalde ondernemingsvormen (PbEU 2013, L 182).

Artikel I, onderdeel K

Als gevolg van de wijziging van artikel 6, tweede lid, van het besluit wordt onderdeel a uitgebreid met zes onderwerpen waarvoor de vergunninghouder in zijn boekhouding moet aangeven welke tarieven in rekening zijn gebracht bij verbruikers. Het betreft warmtekostenverdelers, kostenverdeelssystematieken, het tijdelijk en definitief afsluiten van verbruikers, aansluitingen, de verschillende tarieven voor de levering van warmte en de verschillende tarieven voor het gebruik van warmte koude systemen. Daarnaast wordt het begrip warmtewisselaar geschrapt, in lijn met de wijziging van de warmtewet, omdat het begrip warmtewisselaar vervangen wordt door het begrip afleverset, waarvan de warmtewisselaar onderdeel kan uitmaken.

Ook wordt met deze wijziging twee nieuwe onderdelen toegevoegd aan het tweede lid van artikel 6 van het besluit. Op grond van dit nieuwe onderdeel b worden vergunninghouders verplicht om ten aanzien van in ieder geval de onderwerpen die in onderdeel a genoemd worden in hun boekhouding informatie op te nemen over de kosten die de vergunninghouder maakt die ten grondslag liggen aan de tarieven die de vergunninghouder in rekening brengt bij verbruikers. Op grond van onderdeel c worden vergunninghouders verplicht in hun boekhouding aan te geven welke kosten zij gemaakt hebben ten behoeve van het aanleggen, onderhouden en exploiteren van een warmte koude system.

Het oude onderdeel b is tot slot vernummerd tot onderdeel d. De achtergrond van deze wijzigingen is toegelicht in paragraaf 2.7 van het algemene deel van deze toelichting.

Artikel I, onderdeel M

Met dit artikel wordt een nieuwe paragraaf 4a toegevoegd aan het besluit waarin, ter uitwerking van artikel 21, vierde lid, van de wet, regels zijn opgenomen over de toegang voor nieuwe producenten tot bestaande warmtenetten.

In het nieuwe artikel 10 zijn eisen opgenomen waar het verzoek van een producent om toegang tot een warmtenet aan moet voldoen. De nieuwe artikelen 10b en 10c bevatten termijnen voor het reageren op dit verzoek door de leverancier en de netbeheerder en de aanvang van de gesprekken

over het verzoek van de producent. De inhoud van deze bepalingen is toegelicht in paragraaf 2.9 van het algemene deel van deze toelichting.

De Minister van Economische Zaken,